

عنوان مقاله:

بررسی مدل‌های ارزیابی بیابان زایی با تاکید بر مدل IMDPA

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

یونس قرقانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته بیابان زدایی دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

فاطمه پناهی - استادیار گروه علوم و مهندسی بیابان دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

روند افزایش شدت بیابان زایی در کشورهای در حال توسعه و نیز کشورهایی که دارای پتانسیل بالای بیابان زایی هستند، از شدت بالایی برخوردار است. لذا مقابله با این پدیده به ویژه در کشورهای فوق بسیار کارساز و سودمند خواهد بود همچنین در هر منطقه است بسته به شرایط اقلیمی، خاک شناسی، ژئومورفولوژیکی و... فاکتورهای مختلفی در بیابان زایی نقش دارند. جهت پی بردن به نقش عوامل موثر بر بیابان زایی پتانسیل بیابان زایی تحقیقات زیادی انجام شده است که حاصل از آن ارائه مدل‌های مختلف بیابان زایی است در این مقاله قصد داریم تا با در نظر گرفتن ملاحظات مدل‌های بیابان زایی بنی المللی فائو - یونپ، مدالوس و لادا به بررسی مدل ایرانی IMDPA بپردازیم. این متدولوژی که آخرین روش و مدل ارزیابی شدت بیابان زایی در ایران است توسط دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران با همکاری سازمان جنگل‌ها و مراتع ارائه شده است اگرچه مدل اخیر باتوجه به شرایط اکولوژیک موجود در ایران کالیبره و بومی سازی شده است. برخی از معیارهای و شاخصهای نیاز به تغییراتی بسته به شرایط هر منطقه دارند و همچنین باید با توجه به شرایط خاص مناطق مختلف معیارها و شاخصهای مربوط بههمان مناطق را انتخاب کرد بررسی مدل‌های مختلف ارزیابی باین زایی نشان میدهد از نقاط قوت مدل IMDPA نسبت به سایر مدلها می توان به روش میانگین هندسی، انعطاف پذیری بیشتر و استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی در تلفیق لایه ها اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

تخریب اراضی، مدل، معیار، شاخص

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526407>

